

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارش ها

گزارشگران پورتال – افغانستان

۳۱.۰۱.۱۰

در افغانستان چه می گذرد؟ (۵۱)

حمله طالبان در لشکرگاه:

به تاریخ ۲۹ جنوری ساعت ده صبح یک گروه مسلح طالبان به شهر لشکرگاه داخل شدند و در مرکز شهر مارکیتی را اشغال نمودند. در این مارکیت که در چند قدمی دفتر ولایت و یک مرکز اردو دولت پوشالی قرار دارد، پنج نفر طالب شروع به تیر اندازی کردند که بعد مارکیت به وسیله نیروهای اردو و آیساف محاصره شد و هلیکوپتر های آیساف به تیر اندازی و شلیک راکت بر آن آغاز کردند که بعد از هشت ساعت درگیری، این پنج مهاجم طالب به قتل رسیدند و مارکیت در کنترل نیروهای اردو و پولیس در آمد. درین میان چهار تن از نیروهای مسلح زخمی و یک غیر نظامی به قتل رسید. طالبان رسماً مسؤولیت این حمله را به دوش گرفتند. این حمله زمانی در لشکرگاه صورت میگیرد که به پیشنهاد صدراعظم انگلیس کنفرانسی در لندن بر گزار و مهمترین مسأله آن مصالحه با طالبان بود و مقامات دولت پوشالی افغانستان و خارجی های حاضر در افغانستان، مخصوصاً انگلیس ها با این طرح موافق بوده و قرار است به زودی مذاکره با برخی از جناح های طالب در عربستان سعودی زیر نظر شاه عربستان صورت گیرد و به این خاطر نام چند جنایتکار از لیست سیاه شورای امنیت بر آورده شده که شامل متوکل، شمس الصفاء، فیض الله فیضان، عبدالحکیم و موسی هوتک میباشند که در زمان طالبان هریک در مقامات بلند امارتی قرار داشتند و حال در کابل به سر میبرند. شورای امنیت در مجموع در اوست سیاهش ۷۳۲ نفر را ثبت کرده که از جمله ۱۲۲ نفر آن افغانی و بقیه افراد مربوط به القاعده میباشند که تعدادی از آنان درین چند سال به قتل رسیده اند و بیشتر آنها عربها را در بر میگیرد.

حمله بر اردوی دولت پوشالی در لشکرگاه بیشتر واکنش طالبان در مورد مصالحه را نشان میدهد، چون این کنفرانس به نظر و حمایت انگلیس ها در لندن بر گزار شد و حضور اصلی انگلیس ها هم در هلمند، مخصوصاً در شهر لشکر گاه میباشند. انگلیس ها در لشکرگاه قنصلگری بسیار وسیعی را سازمان داده که در آن ورزیده ترین جواسیس شان که به ۳۶ نفر میرسد، به نام دیپلمات مستقر میباشند و به تناسب سفارت آن در کابل گسترده تر و پر مصرف تر است. هلمند در حقیقت پایتخت انگلیس هاست و مقامات بلند پایه آن چون صدراعظم، وزیر خارجه و

وزیر دفاع اکثراً بدون اینکه به کابل بیایند، مستقیماً به لشکر گاه رفته و از آنجا دو باره به کشور خود برگشت میکنند. این حمله را میتوان با مسایل جاری این روز ها پیوند داد.

امریکائی ها میمیرند:

امریکائی ها که اکنون بیش از یکصد هزار نیرو در افغانستان دارند و نیروی اصلی و درجه یک اشغال افغانستان محسوب میشوند، در کنار اینکه بیشترین مصرف را دارند، بیشترین تلفات را هم متحمل شده اند. امریکائی ها به تاریخ ۲۹ جنوری در ولایت کنر دو سرباز و یک فرد غیر نظامی خود را از دست دادند. گرچه جزئیات کشته شدن این سه نفر تا حال روشن نشده است، اما تعداد کشته شده های نیرو های خارجی در افغانستان در ۲۹ روز گذشته سال جدید میلادی به ۴۴ نفر میرسد که ۲۹ تن آنان امریکائی میباشند و به این ترتیب ، خارجی ها در افغانستان درین ماه در هر دو روز سه نفر تلفات داشته اند. بیشتر این کشته ها به وسیله ماین های کنار جاده و یا مسیر عبور افراد پیاده خارجی جا به جا میشوند. بیشتر ماین های طالبان را ایرانی ها میدهند و مقداری هم دست ساز اند که خود طالبان از کود سفید دای امونیم نایتريت میسازند، موادی که اکنون واردکردن آن از سوی دولت پوشالی ممنوع اعلان شد است. اما کسی باور ندارد که با این اعلان بتوان جلو ورود آنها از هزاران راه قاچاقی که میان افغانستان پاکستان، همچنان میان افغانستان و ایران وجود دارد، گرفت.

جنگ ماین یکی از جنگهای مهم برای طالبان به حساب می آید ، چون از زمانیکه این جنگ را شروع کرده اند، تلفات نیرو های خارجی فوق العاده بالا رفته است و انگلیس ها مجبور شده اند تا با مصرف بیشتر هلیکوپتر های ترابری را وارد افغانستان سازند، تا از عبور زمینی سربازانش جلوگیری و اصابت با مین را میان آنان کاهش دهند.

رسمیت بار دیگر احزاب:

احزابیکه بیشتر آنان از استحاله خلقی ها و پرچمی و یا تنظیم ها و همچنان مرتدان چپ شعله ای ساخته شده بودند، بعد از تصویب قانون رسمیت احزاب چون مور و ملخ به در گاه وزارت عدلیه دویده و خود را رسمی کردند. تعداد این احزاب که تمامی آنها میخواستند برای رژیم زیر اشغال شکلکی ببخشند و مهر تائید بر قانون اساسی دولت پوشالی و حضور نیرو های اشغالگر در افغانستان بگذارند، به زودی با ارائه ۷۰۰ تذکره به کمیسیون انسجام احزاب وزارت عدلیه ۱۱۰ حزب پوشالی درین اداره ثبت و راجستر شد. اما بعد از ارزیابی ولسی جرگه از قانون احزاب، تعدیلاتی در آن به وجود آورد و اینک معیار رسمیت یافتن یک حزب را داشتن ده هزار عضو و ارائه ده هزار تذکره اعضا به دفتر انسجام در وزارت عدلیه قرار داده اند. مردم این احزاب را گروهک هائی میدانند که کوچکتربین درد مردم را دوا نکرده و فقط ثناگویان اشغال و مزدوران خارجی ها و دونه ها میباشند و به این خاطر علاقه شرکت در چنین احزابی را ندارند و بر آنها تف می اندازند. حال که بناء به فیصله جدید قرار است که هر حزب ده هزار عضو داشته باشد و ده هزار تذکره را به این دفتر ارائه کنند، بعضی ازین احزاب تقلاهایی را شروع کرده و به هر دری سر میزنند تا این ده هزار تذکره را به دست آورند. درین میان چپ های مرتد که ننگی از داشتن یک حزب در کشور زیر اشغال ندارند و به این طرح ولسی جرگه و وزارت عدلیه به زودی رقصیدن را آغاز کرده اند و به تائید قانون اساسی و دولت پوشالی میپردازند و نام ده هزار نفر را به عنوان عضو به وزارت عدلیه داده که یک نقل آن به خاد هم میرود، نشان میدهند که اینان در پشت کردن به افکار شان به چه پیمانہ پست و سخیف

اند. این احزاب در کنار ربانی، سیاف، دوستم، قانونی، ارغندیوال، فاروقی، بکتاز، علومی و دهها وطنفروش و خاین دیگر قرار گرفته و چشم دارند که چگونه ازین طریق به پول امریکائی ها ، المانها و ایتالوی ها دست یابند. ورنه ساختن یک حزب سیاسی به صورت علنی، آنهم در کشور اشغالی، غیر از داشتن چنین طمعی چه معنی داشته میتواند؟